

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/1018/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914203983
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5914203983.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom v Bratislave, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou so sídlom v B., N. X proti odporkyni X. I., nar. X. X. XXXX, bytom U., E. S. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie 698,10 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 5C/77/2014-76 zo dňa 10. 7. 2014 v súvislosti s opravným uznesením Okresného súdu Ružomberok, č.k. 5C/77/2014-91 zo dňa 1. 10. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v súvislosti s opravným uznesením **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal postupom podľa § 142 ods. 1 v súvislosti s ust. § 151 ods. 1 O.s.p..

Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že účastníci uzatvorili zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 28. 3. 2008, z ktorej vyplýva, že odporkyni bol poskytnutý revolvingový úver, z ktorého ku dňu 25. 1. 2010 vyčerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 2 039,40 eur pri mesačnej úrokovej sadzbe ku dňu podpisu zmluvy 1,95 %, ročnej úrokovej sadzbe 23,40 %. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania ustálil, že predmetná úverová zmluva neobsahovala náležitosti, vyžadované ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., a to najmä výšku, počet, termíny splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom vzhľadom na absenciu vyššie uvedených zákonom požadovaných náležitostí poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Prihliadol najmä tiež na skutočnosť, že odporkyňa vyčerpala z úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 2 039,40 eur a preukázateľne uhradila čiastku 2 835,15 eur. Zastal tak názor, že záväzok odporkyne, vyplývajúci z vyššie uvedenej zmluvy, zanikol splnením.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. Vytýkal okresnému súdu, že sa riadil chybnou vecnou úvahou, nakoľko v prípade revolvingového úveru nie je možné v čase uzatvorenia zmluvy stanoviť výšku, počet a termíny splatnosti istiny, úrokov a poplatkov, nakoľko dlžník čerpá revolvingový úver opakovane a veriteľ v čase uzatvárania zmluvy tieto hodnoty nevie predpokladať. Zastal názor, že rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný, nakoľko okresný súd neuviedol, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, z akých skutočností vychádzal, pričom okresný súd by mal dbať na celkovú presvedčivosť rozhodnutia, v nadväznosti na čo žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu v súvislosti s opravným uznesením ako správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd zastal názor, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, pokiaľ návrh navrhovateľa zamietol. Svoje rozhodnutie, i keď stručným, avšak dostatočne preskúmateľným spôsobom odôvodnil.

Z ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy medzi účastníkmi zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať i výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

V tomto smere sa krajský súd plne stotožnil s konštatáciou okresného súdu o tom, že predmetná úverová zmluva, uzatvorená medzi účastníkmi, túto náležitosť neobsahovala, nakoľko v úverovej zmluve bola zachytená iba výška prvého čerpania v Sk 19 000,- Sk, výška mesačnej splátky 1 000,- Sk, v úverovom rámci 20 000,- Sk s ročnou úrokovou sadzbou v percentách 23,4 % s tým, že RPMN bola uvedená príkladmo pri úverovom rámci 20 000,- Sk, výške prvého čerpania 20 000,- Sk a pri mesačnej splátke vo výške 5 % z úverového rámca bez poistenia 32,24 %.

Vychádzajúc z predmetného znenia zmluvy odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade úverová zmluva neobsahovala podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak ako jej to ukladalo ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. v platnom znení, keď úverová zmluva síce obsahovala výšku splátok, ktoré má odporkyňa poskytnúť na úhradu úveru, avšak nebol uvedený počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a zo stanovených splátok úveru nebolo možné zistiť, koľko z nich pripadá na úhradu istiny, koľko na úhradu úrokov a koľko na úhradu iných poplatkov.

Je pravdou, že v predmetnej veci išlo o tzv. revolvingový úver, pri ktorom nie je možné určiť RPMN ako údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver, ktorý spotrebiteľom pomáha spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom.

Zákon o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z.z. ďalej len „ZSÚ“) aj výslovne počíta s nemožnosťou určenia RPMN a podľa § 3 ods. 6 ZSÚ pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte, poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov ukladá veriteľovi, aby spotrebiteľa najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informoval o úverovom limite, ak je stanovený, ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch, platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Podľa § 3 ods. 7 ZSÚ ak veriteľ ponúka spotrebiteľské úvery tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok, ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená vo výpočte podľa prílohy č. 1 vo forme príkladu výpočtu podľa prílohy č. 2.

Zo znenia zmluvy, uzatvorenej medzi účastníkmi, by sa mohlo javiť, že táto povinnosť zo strany navrhovateľa splnená bola. Na druhej strane však RPMN v príklade nepočíta so splátkou určenou na poistenie dlžníka a mesačným poplatkom za správu revolvingového úveru, z čoho možno jednoznačne usúdiť, že RPMN vyjadrená v príklade klame spotrebiteľa, nakoľko v čase zostabilizovania vstupných údajov o výške úveru, splátkach úveru, úrokoch a prvotných poplatkoch veriteľ mohol zohľadniť všetky vstupné veličiny. Ak tak neurobil, oklamal odporkyňu ako dlžníka v spoznaní nákladov, spojených s poskytnutím úveru.

V nadväznosti na uvedené potom odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu o tom, že v predmetnej úverovej zmluve údaj o RPMN absentoval i napriek tomu, že bol vo forme príkladu stanovený, nakoľko tým, že neboli zahrnuté všetky veličiny, ktoré sú pre vyjadrenie RPMN smerodajné, vo svojej podstate viedol k oklamaniu spotrebiteľa.

Vychádzajúc tiež zo skutočnosti, že zmluva o revolvingovom úvere, uzatvorená medzi účastníkmi neobsahovala náležitosti, vyplývajúce z ust. § 4 ods. 2 písm. i/ ZSÚ, i odvolací súd sa stotožnil so

záverom okresného súdu, že sa jednalo o zmluvu bezúročnú a bez poplatkov, naviac, ak i ust. § 3 ods. 6 ZSÚ ukladalo informovať dlžníka nielen o ročnej úrokovej sadzbe, ale i o poplatkoch platných od doby uzatvorenia zmluvy, čo predmetná úverová zmluva neobsahovala (viď poplatok predpísaný 9. 6. 2008 - pop. + pokut. 30,97, poplatok za hotovosť 2,29, poplatok za omeškanie 4,00, poplatok za upomienku 6,64, zvýšený poplatok za vedenie účtu od 9. 9. 2009 na 2,00, od 31. 5. 2010 na 2,70, poplatok za spracovanie zložky 11. 11. 2009 - 50,00 a pod.).

Navrhovateľ zahrnul do žalovanej sumy i nároky z neuhradených poplatkov, pričom tieto mimo prvotného poplatku za správu účtu 49,- Sk individuálne dojednané medzi účastníkmi neboli. Tým, že veriteľ poplatky do mesačných splátok svojvoľne dopĺňal, nemala odporkyňa ako dlžníka nielen vedomosť, ale ani predstavu o tom, koľko z neuhradenej mesačnej splátky pripadá na úhradu istiny, úroku a koľko na jednotlivé poplatky. Naviac, podľa v tom čase platnej úpravy poplatky v zmluve neuvedené nemohol veriteľ od dlžníka požadovať (§ 4 ods. 4 ZSÚ).

Ak potom ako konštatoval okresný súd, odporkyňa uhradila navrhovateľovi na úhradu dlhu 2 835,15 eur a on jej poskytol úver vo výške 2 039,40 eur, odvolací súd dospel k záveru, že záväzok odporkyne zanikol splnením.

V nadväznosti na uvedené sa plne stotožnil s právnym posúdením zo strany okresného súdu a jeho rozhodnutie ako správne, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nebolo preukázané, že by jej v súvislosti s odvolaním, podaným zo strany navrhovateľa, účelne vynaložené výdavky vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.